

(manege)

Ruitersportcentrum Capriole in Haaksbergen

Plezier en ambitie gecombineerd

In december 2010 wordt de droom van Marcelle Hesselink eindelijk werkelijkheid: een eigen ruitersportcentrum. Met aandacht voor de ambitieuze ruiter, maar plezier staat voorop.

TEKST SANNE VAN BORTEL BEELD SANNE VAN BORTEL, ELLEN FRANKE, PRIVÉBEZIT

De lange oprijlaan voert me langs de ruime weides en een paddock waar verschillende paarden en pony's staan. In combinatie met de grote parkeerplaats is de sfeer een beetje afstandelijk. Gelukkig wordt die eerste indruk meteen tenietgedaan wanneer ik de manege binnentreed bij één van de grote rijbanen, waar volop bedrijvigheid heerst. De les van vijf tot zes uur is net afgelopen en meisjes met rode gezichten van de inspanning lopen met hun pony's terug naar de poetsplaatsen, die direct naast de rijbaan liggen. Door de grote schuifdeur die naar de binnenvlaats leidt, zie ik dat de nieuwe groep ruiters al staat te trappelen om de rijbaan te betreden.

Ruim en toch knus
'Jij komt zeker voor het interview met Marcelle?' Een vrolijk ogende meid met een vlotte babbel komt met uitgestoken hand op me af. 'Ze is nog even aan het rijden in de andere rijbaan. Ik zal je vast

alles laten zien en het één en ander vertellen.' Elke Peeters heeft hier sinds kort samen met haar vader vier paarden staan, maar kent eigenaresse Marcelle al jaren. We lopen langs de ruime, lichte

stallen waarbij Elke honderduit praat. De tweede rijbaan ligt voorbij deze stallen, wat voor rust tijdens het rijden zorgt. Deze rijbaan wordt niet voor de manegelessen gebruikt. Aan de kopse kant van de baan staat een solarium en een rij kasten van de pensionklanten. Bovenop één van de kasten staat een doorzichtige doos waarin een roetzwarze kat heerlijk ligt te slapen. 'Dat is Wiske, de stalkat. Ze lag eens in die bak op een sjabkrakje te slapen en sindsdien is dit haar plekje', vertelt Elke. Vervolgens laat ze me de weides zien, de kleinste rijbak die het meest voor longeren wordt gebruikt en de kantine. Deze bestaat uit twee delen; een deel met een bar en een deel dat

In cijfers

- 170 klanten per week
- 21 manegepaarden-pony's
- 25 pensionpaarden
- 4 gediplomeerde instructeurs
- 5 hectare grond, waarvan 3,5 grasland
- 65 stallen
- 3 binnenrijbanen van 20x60, 21x55 en 17x33
- 1 buitenrijbaan
- 1 zespaards stapmolen
- 10 paddocks
- 1 kampeerboerderij met 64 slaapplekken
- 2 rijverenigingen: Isodorusruiters en Molenruiters
- 1 stalkat: Wiske
- 3 Jack Russels: Fanny, Kyra en Odie

Ruitersportcentrum Capriole
Bartelerweg 5
7482 Haaksbergen
06-41 43 51 13
www.dressuurstal-capriolenl

(manege)

Wat zegt de klant?

In oktober 2011 moet Britt van der Houwen van manege te wisselen. Devorige stopte ermee. 'De begeleiding is hier veel beter. Ik rijd nog niet zo lang, maar ik heb hier in twee jaar meer geleerd dan in dezelfde tijd op de vorige stal. De sfeer is gezellig en de groepen waarin ik rijd zijn erg hecht. Vooral bij het overwinnen van angsten krijg ik veel persoonlijke aandacht.'

Pensionklant Elke Peeters heeft samen met haar vader acht paarden, bij vier paarden is het eigendom gedeeld met Marcelle. 'Ik kreeg altijd alles van Marcelle, maar ik besloot naar haar bedrijf te verhuizen toen één van onze paarden kreupel werd. Hier is een goede structuur. Bovendien is er altijd iemand aanwezig, waardoor ik nooit alleen hoeft te rijden. Dat voelt veilig.'

altijd geopend is en waar mensen toch warm kunnen zitten wanneer het bargeedeelte gesloten is. Een houten trap leidt ons naar boven en de ruimte verwelkomt ons met een aangename warmte. Vanuit de kantine heb je een uitstekend uitzicht over de grootste rijbaan waar alle manegelessen worden gegeven. De grootte van het bedrijf staat de gezelligheid geen moment in de weg.

De goede keus

In de kantine voegt Marcelle zich bij ons. Ze biedt me een koekje aan uit de uitnodigende trommel die op de kantine tafel staat en neemt zelf ook. Ze gaat er eens goed voor zitten en steekt dan van wal. 'Met paardrijden ben ik op jonge leeftijd al begonnen. Het duurde niet

lang voor ik besloten had dat ik iets met paarden wilde doen later. Maar wat? Zomaar iets doen was geen optie en ik besloot om economie te studeren op de universiteit. De studie heb ik niet afgemaakt. Er kwam een baan vrij voor drie maanden in Amerika. Ik kreeg de baan en heb toen bij Grand Prix-ruiter Michael Barisone gereden. Dat was doorslaggevend voor mijn keuze: ik wilde een eigen ruitersportcentrum opzetten. Met mijn toenmalige vriend heb ik de mogelijkheden doorgesproken en zo is mijn eigen trainingsstal ontstaan. Eerst in Albergen, toen in Lattrop en als laatste in Enschede. Ik ben in Oldenzaal geboren en altijd in de buurt gebleven. Sinds kort is mijn droom uitgekomen, in december 2010 heb ik dit ruitersportcentrum opgericht.'

'Het is hier gezellig en de lesgroepen zijn erg hecht'

Marcelle vervolgt: 'Er moest in het begin veel aan de accommodatie worden gedaan en het is nog steeds in opbouw. Ik rijd zelf nationaal en train en breng paarden van andere eigenaren uit op wedstrijd. Daarnaast geef ik veel privélessen, de manegelessen worden gegeven door gedreven instructrices. Hier is plezier het belangrijkste. In de toekomst wil ik trainingsweken organiseren, waarbij ruiters met hun paard meer kunnen leren op dressuur- of springgebied en meerdere dagen achter elkaar les krijgen. Zij kunnen dan verblijven in de recent verbouwde kampeerboerderij. En zo heb ik nog veel meer plannen, maar alles op zijn tijd! 🐾